

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 202/2018
13.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 8688/10 од 27.05.2013. године и правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 1504/13 од 23.10.2013. године, у седници већа одржаној 13.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 8688/10 од 27.05.2013. године и правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 1504/13 од 23.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 8688/10 од 27.05.2013. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и два месеца те на новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је дужан платити у року од 60 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Решењем Основног суда у Нишу К 8688/10 од 02.07.2013. године жалбе окривљеног АА изјављене 19.06.2013. године, против пресуде тог суда К 8688/10 од 27.05.2013. године одбачене су као неблагоприятне.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 1504/13 од 23.10.2013. године одбијена је као неоснована, жалба окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Нишу К 8688/10 од 02.07.2013. године.

Против наведене правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 8688/10 од 27.05.2013. године и правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 1504/13 од 23.10.2013. године окривљени АА, поднео је захтев за заштиту

законитости, побијајући исте одлуке због повреде закона, „члана 484. став 1. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане одлуке укине.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законику о кривичном поступку нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**